

34. OJCIEC DAJE NAM CHLEB POWSZEDNI

Cele ogólne:

- wyrażanie wdzięczności Bogu i ludziom za dar codziennego chleba;
- doskonalenie umiejętności codziennej modlitwy przed i po posiłku.

Wymagania programowe:

Wymagania podstawowe	Wymagania ponadpodstawowe
Uczeń: <ul style="list-style-type: none">– wymienia z grupą etapy powstawania chleba;– mówi, komu jesteśmy wdzięczni za chleb powszedni;– powtarza z grupą modlitwę przed i po posiłku.	Uczeń: <ul style="list-style-type: none">– wyjaśnia swoimi słowami, na czym polega szacunek dla chleba;– podaje przykłady udzielania pomocy ludziom głodnym;– wyjaśnia, dlaczego modlimy się przed i po posiłku?

Metody i techniki:

pokaz, rozmowa kierowana, ćwiczenie dramowe „Droga chleba”, ćwiczenie „Błogosławieństwo chleba”, czytanie Pisma Świętego, opowiadanie, rymowanka.

Środki dydaktyczne:

Pismo Święte (Mt 6,11), kłosa zboża, mąka, chleb, nóż, tekst modlitwy przed i po posiłku, pacynka Zuzi.

PRZEBIEG KATECHEZY

1 WPROWADZENIE

1. Modlitwa

K. wita dzieci, a następnie staje wraz z nimi w kręgu, wspólnie odmawiają poznana już część modlitwy Ojciec nasz:

„Ojciec nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi”.

2. Powtórzenie

K. przypomina:

Kochający Bóg pragnie naszego dobra i troszczy się o nas. Ale chce, abyśmy sami też starali się wypełniać Jego wolę. Nie możemy zniechęcać się i rezygnować z wysiłku wypełnienia Jego woli, nawet jeśli coś nam się nie udaje. A kiedy jest nam trudno, możemy prosić Boga o pomoc.

2 AKTYWIZACJA

1. Wprowadzenie w temat

K. mówi:

Bóg troszczy się o nas, dlatego daje nam wiele różnych darów. Dzisiaj porozmawiamy o jednym z nich.

K. prosi, aby dzieci stanęły wokół stołu, na którym są wyłożone: kłosa zboża, mąka, chleb (gdyby zdobycie kłosów zboża lub ziarna było trudne, to można je zastąpić obrazkiem). Wszystko jest na początku przykryte.

K. odkrywa kłosa zboża i zadaje pytania:

- Co to jest?
- Kto przygotował ziemię i dbał o wzrost zboża?
- Jakie znamy gatunki zboża?
- Co otrzymujemy ze zboża?

K. może dać kłosa dzieciom do ręki, dzieci mieszkające w mieście, często nigdy nie widziały kłosów zboża. W przypadku dzieci z małych miejscowości K. może je poprosić, aby opowiedziały o pracach związanych ze wzrostem zboża.

Następnie K. odkrywa mąkę i zadaje pytania:

- Do czego służy nam mąka?
- Co rodzice, dziadkowie robią z mąki?
- A co dzieci robią z mąki?

K. pozwala na swobodne wypowiedzi dzieci. K. może mieć mąkę w pojemniku, tak aby dzieci również mogły ją zobaczyć bliska czy nawet dotknąć.

Jeśli jest taka możliwość, K. może dodać do mąki różne składniki i pozwolić dzieciom na zagniatanie ciasta, a potem nawet upieczenie go w szkolnej kuchni.

K. odkrywa chleb, wyjaśnia i zadaje pytania:

Kiedyś wypiekano chleb w domach. Jeszcze dzisiaj można czasem spotkać wypiekany sposobem domowym chleb. Kupowany przez nas w sklepach chleb pieczony jest w piekarniach.

- Kiedy robimy kanapkę warto zastanowić się, skąd mamy chleb?
- Kto przyczynił się do tego, że na naszym stole jest chleb?

2. Ćwiczenie dramowe „Droga chleba”

K. zapoznaje dzieci z drogą powstawania chleba. Kolejne etapy powstawania chleba, wymieniane przez K., dzieci pokazują za pomocą gestów, wchodzi w role różnych osób pomagających w powstaniu chleba i pokazują ich czynności:

- rolnik orzący ziemię,
- rolnik siejący zboże,
- rolnik koszący zboże,
- rolnik wiozący zboże do młyna,
- młynarz mielący zboże,
- kierowca wiozący mąkę do piekarni,
- piekarz wyrabiający ciasto na chleb i bułki,
- piekarz wkładający przygotowane ciasto do pieca i wyciągający gorący chleb,
- kierowca wiozący chleb do sklepu,
- sprzedawca sprzedający pieczywo w sklepie,
- rodzice lub dzieci kupujący chleb i przynoszący do domu,

K. wyjaśnia:

Dostrzegamy, ile osób musi ciężko pracować, żeby chleb trafił do naszego domu. Pamiętajmy o tym, kiedy będziemy jeść chleb lub bułki.

Po ćwiczeniu dramowym K. zadaje dzieciom pytania:

- Podajmy nazwy chleba, który najbardziej lubimy?
- Z czym lubicie jeść chleb?

K. wyjaśnia:

W różnych krajach ludzie pieką różne rodzaje chleba, często inaczej wyglądają inaczej smakują. Nie wszyscy znają taki chleb, jaki jest w naszym kraju.

K. może przynieść i pokazać, np.: mace, pitę.

Są kraje, gdzie ludzie nie znają chleba, bo jedzą inne potrawy. Np. mali Chińczycy jedzą codziennie ryż, a Afrykańczycy najczęściej placki i fasolę. Są również kraje, w których brakuje chleba lub innego pożywienia, a ludzie niejednokrotnie głodują. Jednak we wszystkich krajach ludzie modlą się o to, żeby nie byli głodni, żeby mieli co jeść. Tej modlitwy uczy nas Pan Jezus. Dzisiaj i my pomodlimy się, aby nikomu na świecie nie brakowało chleba, jedzenia.

3 REFLEKSJA

1. Wprowadzenie i czytanie Pisma Świętego

K. mówi:

Pan Jezus nieraz spotykał podczas drogi wielu głodnych ludzi, sam też odczuwał głód. Wówczas modlił się do Boga Ojca. Uważnie posłuchajmy, jakimi słowami modlił się do dobrego Boga, Pan Jezus.

K. czyta z Pisma Świętego:

„Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj” (Mt 6,11).

- O co prosił Pan Jezus?
- Co oznacza słowo „powszedni”?
- Co możemy zrobić, aby ludziom nie brakowało chleba?

K. wyjaśnia:

Bóg dba o nas, dlatego daje nam pożywienie – codzienny chleb. Jezus zachęca nas, abyśmy modlili się do Boga Ojca, prosząc o codzienny chleb. Przypomina również, abyśmy umieli dzielić się chlebem, pożywieniem z innymi ludźmi.

2. Opowiadanie

K. zwraca się do dzieci:

Posłuchajmy, co przydarzyło się Zuzi.

K. posługując się pacynką Zuzi, opowiada:

– Piotru, proszę, zabrałam jedną kanapkę dla ciebie, z żółtym serem, który lubisz – zaproponowałam.

– Dziękuję, bo znowu zapomniałem śniadania – powiedział Piotrek. – A czy wiesz, że są takie miejsca na świecie, gdzie dzieci nie jedzą codziennie chleba, tylko ryż albo makaron, albo ryby. Wiem, bo moja ciocia mi opowiadała.

– Tak, Piotru – przyznałam – są też takie miejsca, w których dzieciom brakuje jedzenia. Dlatego zawsze staram się szanować chleb.

K. stawia pytania:

- Z czym Piotrek lubi kanapki?
- Kto dał Piotrkowi kanapkę?
- Co jedzą dzieci w innych krajach świata?
- Czy są na świecie miejsca, gdzie ludziom brakuje pożywienia?
- Co robimy, jeśli ktoś jest głodny?

K. podsumowuje:

Dobry Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie na świecie mieli pożywienie, dlatego powinniśmy modlić się o pożywienie i dzielić się tym, co mamy, z głodnymi. Zarówno z kolegą lub koleżanką w klasie, jak i z biednymi w Afryce, Azji, Ameryce Południowej. Czasem organizowane są zbiórki żywności dla ludzi głodnych w naszej miejscowości lub naszym mieście. A czasem organizujemy pomoc ludziom mieszkającym w innych rejonach Polski lub świata, dotkniętych suszą, powodzią albo zniszczonych wojną. Starajmy się również szanować chleb i każde pożywienie, nawet to, które nie za bardzo lubimy.

3. Rymowanka

K. uczy dzieci rymowanki:

Dopomóż nam, Boże z nieba,
szanować kromkę chleba.

4 REALIZACJA

1. Ćwiczenie „Błogosławieństwo chleba”

Wskazane, aby K. przyniósł typowy, okrągły chleb oraz nóż, aby mógł pokazać dzieciom, jak należy pobłogosławić chleb przed pokrojeniem.

K. gromadzi dzieci wokół stołu i wyjaśnia:

Za chwilę zobaczymy, w jaki sposób należy pobłogosławić chleb przed pokrojeniem. Najczęściej kupujemy już pokrojony chleb, ale osoby starsze dobrze pamiętają, jak ich babcie czy mamy piekły chleb w domu, a potem błogosławiły go znakiem krzyża przed pokrojeniem. W ten sposób okazujemy szacunek dla chleba i dziękujemy Panu Bogu za to, że nam go dał. Nie należy chleba wyrzucać, bo już wiemy, że są miejsca, gdzie ludzie głodują. Lepiej pozostałości chleba złożyć w odpowiednich pojemnikach, pokruszyć i wysypać ptakom w karmniku lub oddać rolnikom dla zwierząt.

K. prezentuje dzieciom, w jaki sposób należy pobłogosławić chleb, kroi go i dzieli nim dzieci.

K. podsumowuje:

Dobry Bóg dba o nas, dlatego daje nam pożywienie – codzienny chleb. Sprawia, że z małych ziaren wyrastają kłosa. Błogosławi ludziom, którzy pracują, aby chleb mógł być na naszych stołach. Jesteśmy wdzięczni Bogu i ludziom za nasz chleb powszedni.

2. Nauka lub przypomnienie słów modlitwy przed i po posiłku

K. uczy lub przypomina wraz z dziećmi modlitwę przed i po posiłku

Modlitwa przed jedzeniem

Pobłogosław, Panie, nas,
pobłogosław ten posiłek
i tych, którzy go przygotowali,
i naucz nas dzielić się chlebem i radością ze wszystkimi.
Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Modlitwa po jedzeniu

Dziękujemy Ci, Panie, za te dary,
które z Twojej dobroci spożywaliśmy.
Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

5 ZAKOŃCZENIE

1. Przypomnienie rymowanki

K. przypomina z dziećmi rymowankę:

Dopomóż nam, Boże z nieba,
szanować kromkę chleba.

2. Praca z zeszytem ucznia

Dzieci wykonują ćwiczenie 1. na stronie 55 w zeszycie ucznia.

Ćwiczenie 1.

Ponumeruj obrazki oznaczające drogę od ziarna do chleba.

3. Modlitwa

K. wraz z dziećmi w kręgu odmawia poznany fragment modlitwy Ojcze nasz:

„Ojcze nasz, któryś jest w niebie, święć się imię Twoje, przyjdź Królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj”.